

การพัฒนาแบบแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก Development Model of English Learning Management for Preschool Children in Child Care Center

จริยาพร Wannachot, พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)¹
Jariyaphon Wannachot, M.N.S. (Pediatric Nursing)¹

ธนพร ศันบุตร, พย.ม. (การพยาบาลแม่และเด็ก)²
Thanaphon Saneebboot, M.N.S. (Maternal and Child Health)²

ปรีดาวรรณ บุญมาก, พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)³
Preedawan Boonmark, M.N.S. (Pediatric Nursing)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาแบบ และศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยดำเนินการตามขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสำหรับการพัฒนาแบบ 2) การพัฒนาแบบ 3) การทดลองใช้รูปแบบ และ 4) การขยายผลการใช้รูปแบบ กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้รูปแบบประกอบด้วยผู้ปกครอง และเด็กอายุ 2-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี จำนวนกลุ่มละ 30 คน เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยกิจกรรม “AEC for kids” รูปแบบ “2 teachers and parent” กิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในช่วง .86-.93 และแบบประเมินดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายน 2560 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน paired *t*-test และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีชื่อว่า รูปแบบ “2 teachers and parent” หรือ “2TP Cooperative Learning Model” ประกอบด้วย Teacher1 คือ ครูประจำชั้น สอนคำศัพท์หรือเพลงภาษาอังกฤษง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน โดยสอดแทรกในการสอนปกติทุกวัน Teacher2 คือ ครูชาวต่างชาติ สอนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง และ Parent คือ ผู้ปกครอง อ่านนิทานภาษาอังกฤษให้เด็กฟัง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละอย่างน้อย 10 นาที และ 2) ผลการใช้รูปแบบพบว่าการดำเนินกิจกรรม “AEC for kids” และกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็กสูงกว่าก่อนดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 3.210, p < .001$ และ $t = 7.160, p < .001$ ตามลำดับ) และหลังดำเนินกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา”

^{1,3} พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

^{1,3} Registered Nurse, Professional Level, Phrapokklao Nursing College, Chanthaburi

¹ ผู้เขียนหลัก (Corresponding author) E-mail: numjari@gmail.com

² พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

² Registered Nurse, Senior Professional Level, Phrapokklao Nursing College, Chanthaburi

ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรมในระดับดีและระดับดีมาก

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆ ควรนำรูปแบบจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษให้แก่เด็กปฐมวัย โดยปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และบริบทเพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางภาษาที่ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

Abstract

This research and development aimed to develop a model of English learning management for preschool children in child care center and to examine its effectiveness. The research procedure consisted of 4 phases: 1) analyzing based line data of child care center; 2) developing the model; 3) testing the developed model; and 4) extending the model using. The samples for testing the developed model consisted of 30 pairs of parents and 2-4 year children receiving services at the child care center of Phrapokkiao Nursing College, Chanthaburi. The research instruments were composed of an activity of “AEC for kids”, a model of “2 teachers and parent”, an activity of “cooperative learning for promoting language development”, the questionnaires with the reliabilities in the range of .86-.93, and an assessment form. The implementation and data collection were conducted from May to November, 2017. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, paired *t*-test, and content analysis.

The research results revealed that 1) the model of English learning management for preschool children in child care center was “2 teachers and parent” or “2TP Cooperative Learning Model” that comprised Teacher1: the class teacher who taught English such as for easy words for everyday use, English songs for kids; Teacher2: the English native speaker who taught at least 1 hour a week; and Parent who told fairy tale with their children at least 10 minutes per time and 3 times a week; and 2) the effectiveness of the model, it was found that after the implementation of an activity of “AEC for kids”, and an activity of “let read bilingual fairy tale”, the parent had statistically significant higher mean scores of opinion regarding English skill than before the implementation ($t = 3.210, p < .001$ and $t = 7.160, p < .001$, respectively). Additionally, after the implementation of an activity of “cooperative learning for promoting language development”, the parent had mean score of opinion at a good and a very good level.

This research suggests that other child care centers should apply this model for promoting English skill learning of preschool children based on the appropriate situations and contexts in order to enhance language development among these children.

Keywords: Preschool children, Child care center, Learning management, English

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการทางภาษาที่ดีเป็นด้านหนึ่งของการพัฒนาอัจฉริยภาพในเด็ก (Gardner, 2011) เด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาดีจะนำไปสู่พัฒนาการทางสมองที่ดี มีผลต่อทักษะทางสติปัญญา (นิตยา คชภักดี, 2543) และช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้ดีขึ้นในปัจจุบัน การสอนภาษาที่สองในวัยเด็กนั้น เป็นที่เชื่อกันว่าจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้ดีและมีทักษะการใช้ภาษาเหมือนภาษาแม่ (native language) หากทำให้เด็กได้ใช้งานสมองส่วนต่างๆ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม จะส่งผลให้การทำงานของสมองดีขึ้น เมื่อเด็กได้รับการเสริมสร้างให้มีทักษะการสื่อสารด้วยภาษาที่สอง ก็จะทำให้มีการเรียนรู้ที่ดี จดจำได้ดี มีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาที่สาม ที่สี่ และที่ห้าได้ดีกว่า สามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่า มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่นได้ดีกว่า มีแนวโน้มได้งานสูงกว่า และมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ซึ่งเป็นทักษะของคนรุ่นใหม่ในศตวรรษที่ 21 (อดุลย์ วังศรีคุณ, 2557)

ในปัจจุบัน เป็นที่สนใจของผู้ปกครองที่ต้องการให้ลูกได้เรียนรู้ภาษาที่สองตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึง 3 ปี ทำให้โรงเรียนอนุบาล สถานรับดูแลเด็กเล็ก (nursery) หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (child care center) มีความตื่นตัวในการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สองให้แก่เด็กเล็กเป็นอย่างมาก ซึ่งภาษาที่ใช้กันอย่างกว้างขวางและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของคนทั่วโลก คือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้น การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเด็กไทยจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ประกอบกับสถานการณ์ของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เช่น การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา การสื่อสารและการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการทำงานของผู้คนในอาเซียน ล้วนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การเตรียมความพร้อมของเด็กไทยเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคตจึงมีความจำเป็น

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ทำหน้าที่ดูแลและให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัยอายุ 2-4 ปี โดยมุ่งให้เด็กมีคุณลักษณะ “พัฒนาการดี

มีความสุข สนุกเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม” ซึ่งการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กครั้งนี้ ต้องการที่จะหารูปแบบที่เหมาะสมกับบริบทของศูนย์ฯ กล่าวคือ เด็กมีความสุข สนุกในการเรียนรู้ และมีประสิทธิภาพสำหรับเด็ก อีกทั้งมีความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนได้ และมีความพึงพอใจ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผลตามบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการอาสาสมัคร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ และด้านการร่วมมือกับชุมชน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด (สรวดี เพ็งศรีโคตร และจันทร์ชลี มาพุทธ, 2554) ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กในครั้งนี้ กำหนดให้ผู้ปกครองมีบทบาทด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่บ้าน คือ การอ่านนิทานสองภาษา กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้ลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากนิทานด้วยความสนุกสนาน เมื่อเด็กมาที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษกับครูเจ้าของภาษา และครูประจำชั้นช่วยสอดแทรกในการสอนปกติ ซึ่งทำให้ทักษะภาษาอังกฤษของเด็กพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว และต่อยอดไปสู่การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีในวัยผู้ใหญ่ต่อไป การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มาใช้บริการ และยังทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งนี้เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพและการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยที่มีมาตรฐาน และเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่มีคุณภาพต่อไป

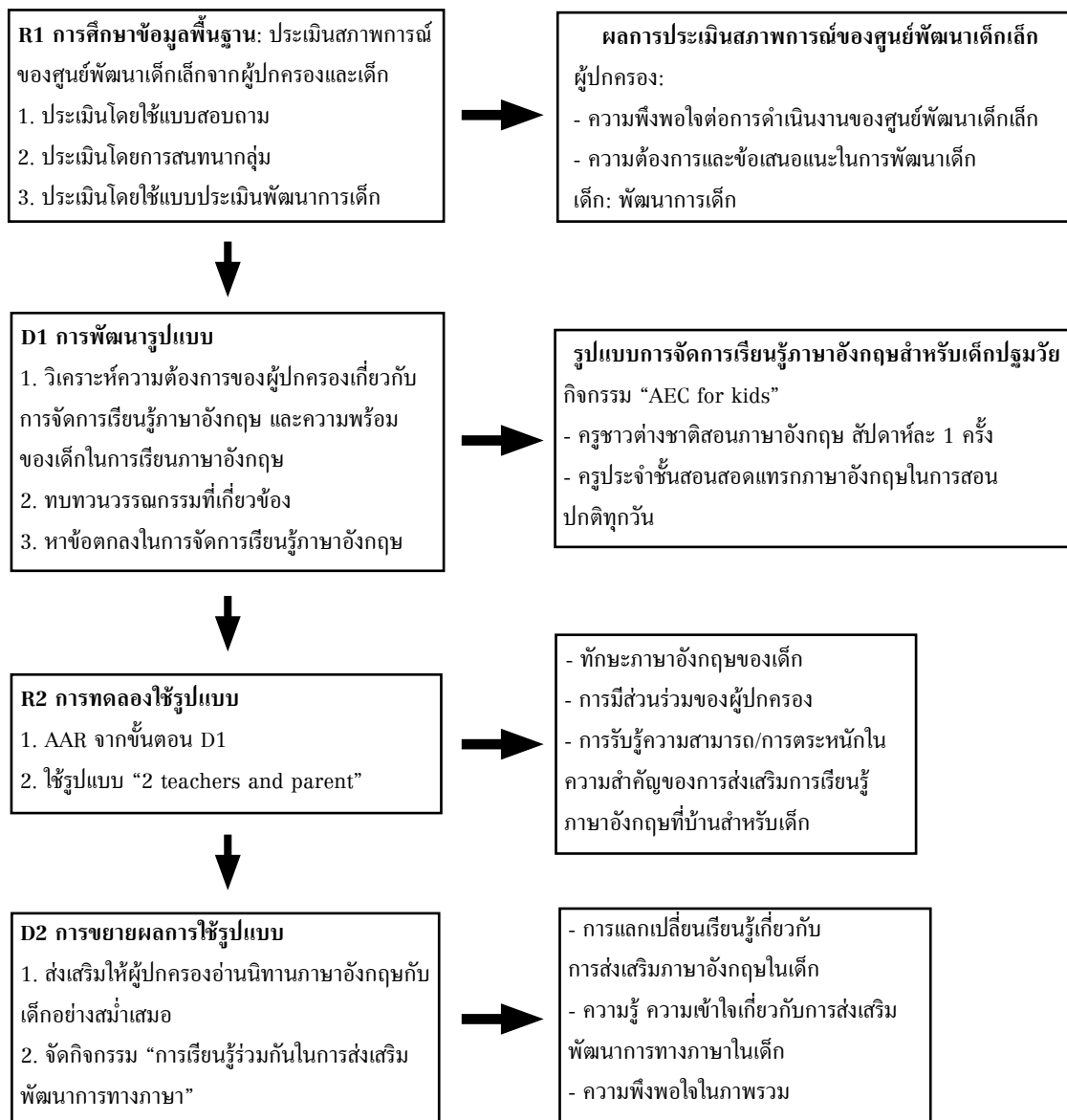
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบที่ช่วยส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยดำเนินการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ได้แก่

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสำหรับการพัฒนารูปแบบ การพัฒนารูปแบบ การทดลองใช้รูปแบบ และการขยายผลการใช้รูปแบบ สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development [R&D]) โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสำหรับการพัฒนารูปแบบ (R1) เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) ประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

1. ศึกษาเอกสารตัวบ่งชี้คุณภาพของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จากเกณฑ์ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแห่งชาติ เกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้แก่เด็กปฐมวัย และศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์บัณฑิต และนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี

2. ประเมินสภาพการณ์ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ปกครอง ความต้องการและข้อเสนอแนะในการพัฒนาเด็กของผู้ปกครอง และพัฒนาการเด็ก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ปกครองของเด็กอายุ 2-4 ปี และเด็กอายุ 2-4 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ปีงบประมาณ 2560 จำนวนกลุ่มละ 50 คน รวมจำนวน 100 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 50 คน รวมจำนวน 100 คน

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ มี 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ปกครอง คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประสบการณ์ของคณะผู้วิจัย และดัดแปลงจากแบบสอบถามในงานวิจัยของราตรี อิงมัน (2556) และของยุทธนา มิ่งเมือง (2549) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านบริการอาหารปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านบุคลากร

รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1-5 ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .94 และมีค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาชเท่ากับ .90

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความต้องการและข้อเสนอแนะในการพัฒนาเด็กของผู้ปกครอง คณะผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามในงานวิจัยของราตรี อิงมัน (2556) แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ หลักสูตรและการเรียนการสอน อาคารสถานที่ การส่งเสริมพัฒนาการเด็ก และบทบาทของผู้ปกครองที่จะพัฒนาเด็ก มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .90

ชุดที่ 3 แบบประเมินพัฒนาการเด็ก คณะผู้วิจัยดัดแปลงจากคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Developmental Surveillance and Promotion Manual [DSPM]) ของกระทรวงสาธารณสุข (2556) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเคลื่อนไหว ด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา ด้านการเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา และด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1) หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จังหวัดจันทบุรี (เอกสารรับรอง เลขที่ CTIREC 018 วันที่ 9 มีนาคม 2560) คณะผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) คณะผู้วิจัยชี้แจงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และสิทธิในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งว่าข้อมูลจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง และดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง (ข้อ 2) จากนั้นให้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสอบถามความต้องการและข้อเสนอแนะฯ โดยให้

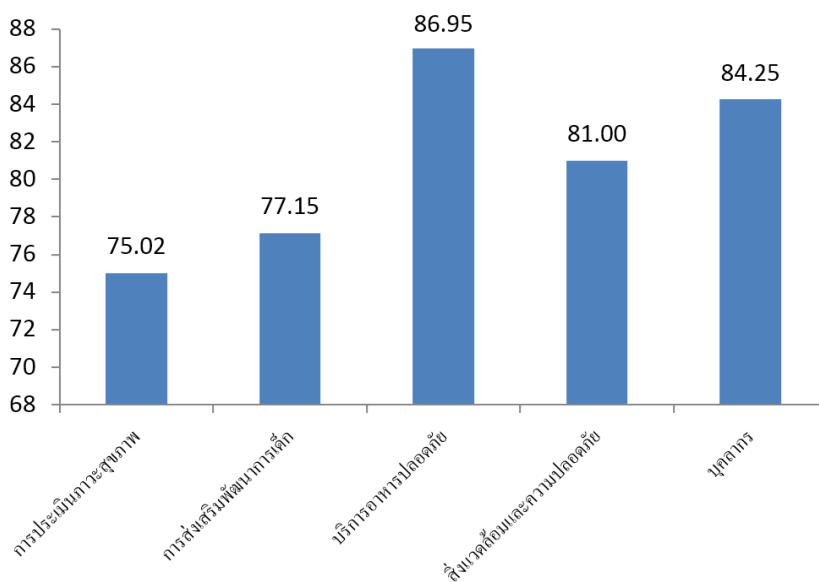
เวลา 25-30 นาที ดำเนินการสนทนากลุ่มผู้ปกครอง จำนวน 12 คน เกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาเด็ก โดยสถานที่คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ส่วนครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 3 คน ประเมิน พัฒนาการเด็กตามวิธีการที่ได้รับการสอนจากคณะผู้วิจัย ใช้เวลา 20-30 นาที ต่อเด็ก 1 คน ทั้งนี้ ดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤษภาคม 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ปกครอง และ ข้อมูลพัฒนาการเด็ก วิเคราะห์ด้วยสถิติความถี่และร้อยละ ส่วนข้อมูลความต้องการและข้อเสนอแนะในการพัฒนา เด็กของผู้ปกครอง วิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสถิติความถี่และร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินสภาพการณ์ของศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก มีดังนี้

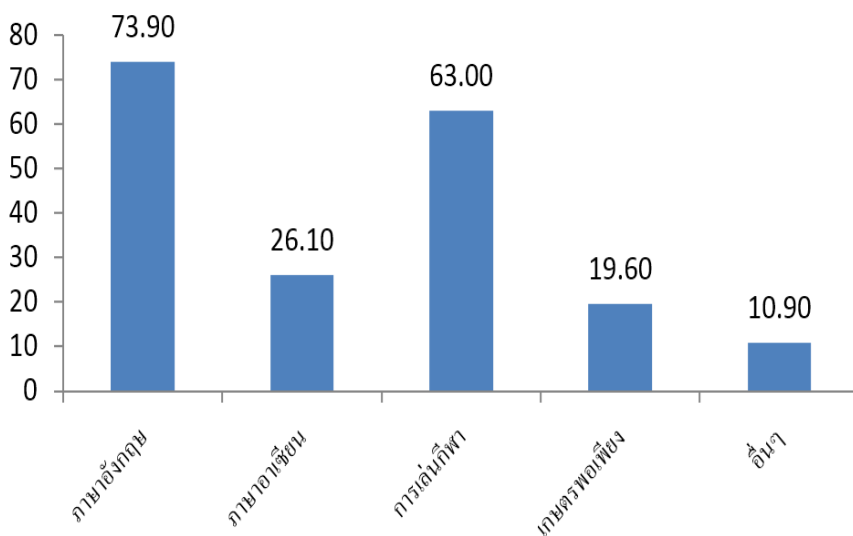
1.1 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของผู้ปกครอง พบว่าด้านที่ผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในระดับดีขึ้นไป มากที่สุด คือ ด้านบริการ อาหารปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 86.95 รองลงมาคือ ด้านบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 84.25 และที่น้อยที่สุดคือ ด้านการประเมินภาวะสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 75.02 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

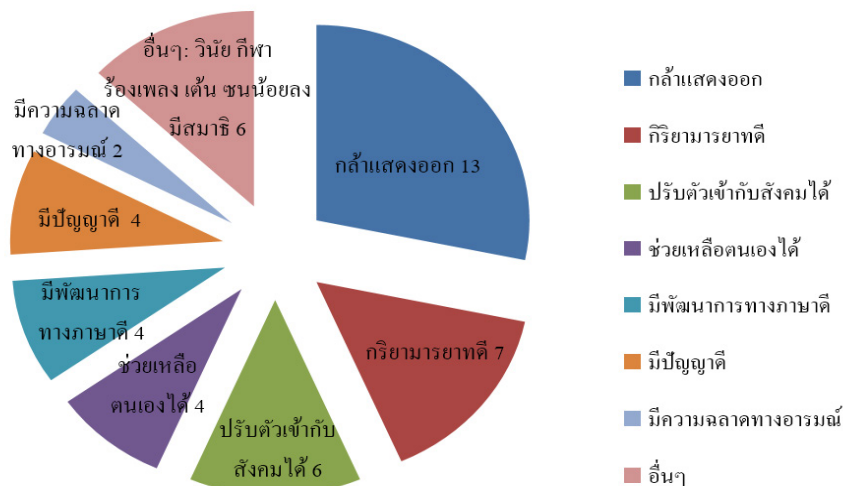
แผนภูมิที่ 1 ร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กรายด้าน

1.2 ความต้องการและข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง หัวข้อหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ผู้ปกครองต้องการให้มีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากที่สุดคือ หลักสูตรภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 73.90 รองลงมาคือ การเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 63 และที่น้อยที่สุดคือ กิจกรรมอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.90 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2 หัวข้ออาคารสถานที่ที่ผู้ปกครองต้องการให้มีบริเวณให้เด็ก ๆ วิ่งเล่นตามอัธยาศัย ต้องการสนามเด็กเล่น ต้องการให้เด็กวิ่งเล่นนอกสถานที่ หัวข้อการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ผู้ปกครองต้องการให้เด็กมีคุณลักษณะ

7 ประการ ได้แก่ กล้าแสดงออก กิริยามารยาทดี ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ ช่วยเหลือตนเองได้ มีพัฒนาการทางภาษาดี มีปัญญาดี และมีความฉลาดทางอารมณ์ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3 ส่วนหัวข้อบทบาทของผู้ปกครองที่จะพัฒนาเด็ก พบว่าการที่จะพัฒนาเด็กให้มี “พัฒนาการดี มีความสุข สนุกเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม” ผู้ปกครองต้องมีบทบาท 6 ประการ ได้แก่ 1) การส่งเสริมพัฒนาการ 2) การให้ความรัก ความเข้าใจ 3) การอบรมสั่งสอน 4) การให้เวลา 5) การเป็นแบบอย่างที่ดี และ 6) การให้ความร่วมมือกับโรงเรียน

แผนภูมิที่ 2 ร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ต้องการให้มีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แผนภูมิที่ 3 ร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามคุณลักษณะของเด็กที่ผู้ปกครองต้องการ

1.3 พัฒนาการของเด็ก พบว่าด้านที่เด็กทุกคนผ่านเกณฑ์คือ ด้านการเข้าใจภาษา คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ด้านการเคลื่อนไหว เด็กผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 98 ด้านการใช้กล่อมเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา เด็กผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 96 ส่วนด้านที่เด็กผ่านเกณฑ์น้อยที่สุดคือ ด้านการใช้ภาษา และด้านการช่วยเหลือตนเอง และสังคม คิดเป็นร้อยละ 94 เท่ากัน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (D1) เป็นการร่วมกัน พัฒนารูปแบบระหว่างคณะผู้วิจัย ครูประจำชั้น และ คณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมีการประชุมกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมดังนี้

1. วิเคราะห์และสรุปประเด็นจากการประเมิน สภาพการณ์ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาล พระปกเกล้า จันทบุรี โดยเฉพาะประเด็นความต้องการ ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับเด็ก ดังนี้

1.1 ผู้ปกครองมีความต้องการให้เด็กเรียน ภาษาอังกฤษมากที่สุด

1.2 คุณลักษณะเด็กที่ผู้ปกครองต้องการ มากที่สุดคือ กล้าแสดงออก จึงควรให้เด็กได้ทำกิจกรรม

เพื่อส่งเสริมการแสดงออก

1.3 ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับดีขึ้น ไปต่อการดำเนินงานด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก คิดเป็น ร้อยละ 77.15 ซึ่งยังไม่ถึงร้อยละ 80 จึงควรจัดกิจกรรม เพิ่มเติม

1.4 ผู้ปกครองมีความพร้อมในเรื่องการแสดง บทบาทด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่บ้าน ดังนั้น หากต้องการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ สำหรับเด็ก จึงสามารถทำได้ และน่าจะได้รับความร่วมมือ ที่ดี

1.5 เด็กส่วนใหญ่มีพัฒนาการแต่ละด้านสมวัย โดยเฉพาะพัฒนาการด้านการเข้าใจภาษา ส่วนพัฒนาการ ด้านการใช้ภาษานั้น เด็กสามารถใช้ภาษาไทยซึ่งเป็น ภาษาแม่ในการสื่อสารได้แล้ว และมีความพร้อมที่จะเรียน ภาษาที่สองคือ ภาษาอังกฤษ เป็นลำดับต่อไป

2. ทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเด็กปฐมวัย ตามกรอบ แนวคิดของ IOWA model ดังนี้

2.1 พิจารณาปัญหาที่ต้องการพัฒนา จาก problem-focused trigger เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในเด็กปฐมวัย เนื่องจากเป็นความต้องการ

ของผู้ปกครอง เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็ก และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ยังไม่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ชัดเจนสำหรับเด็ก หากให้ครูชาวต่างชาติ (English native speaker) สอนแบบห้องเรียนสองภาษาเต็มรูปแบบ ผู้ปกครองจะเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก

2.2 สืบค้น รวบรวมหลักฐานเชิงประจักษ์ และงานวิจัยจากฐานข้อมูล CINAHL, PubMed และ ThaiLIS โดยใช้แนวการตั้งคำถามเพื่อสืบค้นคำตอบตามหลัก PICO คือ เด็กปฐมวัย อายุ 2-4 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (P) ควรได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (I) เพื่อให้เด็กมีทักษะภาษาอังกฤษ และผู้ปกครองมีส่วนร่วมและตระหนักในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก (O)

3. หาข้อตกลงร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระหว่างคณะผู้วิจัย ครูประจำชั้น และคณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยการประชุม เพื่อให้ได้ข้อสรุปในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเด็กอายุ 2-4 ปี

3.2 กำหนดตัวชี้วัดของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.3 วางแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.3.1 ดำเนินการจัดจ้างครูชาวต่างชาติ ที่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีทักษะและประสบการณ์การสอนเด็กอายุ 2-4 ปี

3.3.2 ครูประจำชั้นเตรียมการสอนเพื่อสอดแทรกภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของครูชาวต่างชาติ เช่น สอนคำศัพท์หรือเพลงภาษาอังกฤษง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน โดยสอดแทรกกับการสอนปกติทุกวัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ปกครองของเด็กอายุ 2-4 ปี และเด็กอายุ 2-4 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า

จันทบุรี ปีงบประมาณ 2560 จำนวนกลุ่มละ 50 คน รวมจำนวน 100 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 50 คน รวมจำนวน 100 คน

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ มีดังนี้

1. กิจกรรม “AEC for kids” คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ร่วมกับครูประจำชั้น และคณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างครูชาวต่างชาติกับครูประจำชั้น ประกอบด้วยการที่ครูชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง และครูประจำชั้นสอนสอดแทรกภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับเนื้อหาของครูชาวต่างชาติในการสอนปกติทุกวัน เป็นเวลา 4 เดือน

2. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1-5 ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .89 นำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่มีลูกเรียนสองภาษา จำนวน 10 คน หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของครอนบาช ได้ค่าเท่ากับ .93

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1) หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการพิจารณา คณะผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) คณะผู้วิจัยชี้แจงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และสิทธิในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งว่าข้อมูลจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง ดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง (ข้อ 2) และให้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” ก่อนดำเนินการ (pre-test) โดยใช้เวลา 10-15 นาที จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเข้าร่วมกิจกรรม “AEC for kids” เป็นเวลา 4 เดือน แล้วให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” หลังดำเนินการ (post-test) โดยใช้เวลา 10-15 นาที ทั้งนี้ ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกันยายน 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติ paired *t*-test

ผลการวิจัย

การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการ พบว่าหลังดำเนินการ ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง สูงกว่าก่อนดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 5.758, p < .001, t = 3.210, p < .001, t = 5.950, p < .001$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรม “AEC for kids” ของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายด้าน ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการ

ความคิดเห็น	ก่อนดำเนินการ (n = 50)		หลังดำเนินการ (n = 50)		<i>t</i>	<i>p</i>
	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ด้านการจัดบริการของศูนย์ฯ	20.03	3.55	23.46	1.81	5.758	< .001
ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก	18.26	6.58	22.70	2.47	3.210	< .001
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	20.60	2.67	23.50	2.04	5.950	< .001

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (R2) มีกิจกรรมดังนี้

1. จัดการประชุมหลังดำเนินการ (after action review [AAR]) ของคณะผู้วิจัย ครูประจำชั้น และคณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยร่วมกันวิเคราะห์จากวิดีโอการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สุ่มถ่ายทำไว้ พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยครูชาวต่างชาติและครูประจำชั้น ได้ผลตอบรับจากผู้ปกครองและเด็กเป็นอย่างดี โดยเด็กมีการตอบสนองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้นเป็นลำดับ มีความกล้าในการพูดคุยและทำกิจกรรมกับครูชาวต่างชาติเป็นอย่างดี และครูประจำชั้นได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้ สอนสอดแทรกภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ว่าทำให้ได้ใช้ ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีการพูดคุยสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติมากขึ้น

2. ดำเนินการปรับรูปแบบเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้ปกครองของเด็กอายุ 2-4 ปี และเด็กอายุ 2-4 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ปีงบประมาณ 2560 จำนวนกลุ่มละ 50 คน รวมจำนวน 100 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 30 คน รวมจำนวน 60 คน

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ มีดังนี้

1. รูปแบบ “2 teachers and parent” หรือ ที่เรียกว่า รูปแบบ “2TP Cooperative Learning Model”

คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นร่วมกับครูประจำชั้น และคณะกรรมการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) Teacher1 คือ ครูประจำชั้นสอนคำศัพท์หรือเพลงภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยสอดแทรกในการสอนปกติทุกวัน 2) Teacher2 คือ ครูชาวต่างชาติ สอนอย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง และ 3) Parent คือ ผู้ปกครอง อ่านนิทานภาษาอังกฤษให้เด็กฟัง อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละอย่างน้อย 10 นาที ทั้งนี้มีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บ้านสำหรับเด็ก และจัดกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” โดยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบเป็นเวลา 1 เดือน

2. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และด้านการรับรู้ความสามารถ/การตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บ้านสำหรับเด็ก จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากคะแนน 1-5 ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลางมาก และมากที่สุด ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .84 หาค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง จำนวน 10 คน ด้วยวิธีการของครอนบาช ได้ค่าเท่ากับ .92

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1) หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการพิจารณา คณะผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) คณะผู้วิจัยชี้แจงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และสิทธิในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งว่า

ข้อมูลจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
คณะผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง ดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง (ข้อ 2) ให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” ก่อนดำเนินการ (pre-test) โดยใช้เวลา 10-15 นาที และมอบนิทานสองภาษาให้คนละ 2 เล่ม สำหรับใช้อ่านให้เด็กฟังที่บ้าน จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบ “2 teachers and parent” เป็นเวลา 1 เดือน แล้วให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” หลังดำเนินการ (post-test) โดยใช้เวลา 10-15 นาที ทั้งนี้ ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนตุลาคม 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการ วิเคราะห์ด้วยสถิติ paired *t*-test

ผลการวิจัย
การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการ พบว่าหลังดำเนินการ ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และด้านการรับรู้ความสามารถ/การตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บ้านสำหรับเด็ก สูงกว่าก่อนดำเนินการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 7.160, p < .001, t = 6.310, p < .001, t = 11.880, p < .001$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา”
ของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายด้าน ระหว่างก่อนกับหลังดำเนินการ

ความคิดเห็น	ก่อนดำเนินการ (n = 30)		หลังดำเนินการ (n = 30)		t	p
	M	SD	M	SD		
ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก	17.52	3.76	21.56	3.25	7.160	< .001
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	19.60	3.66	22.96	2.31	6.310	< .001
ด้านการรับรู้ความสามารถ/การตระหนัก ในความสำคัญ	19.76	3.40	27.40	3.34	11.880	< .001

ขั้นตอนที่ 4 การขยายผลการใช้รูปแบบการจัด
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (D2) เป็นการขยาย
ผลจากการที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้ใช้รูปแบบ “2 teachers
and parent” หรือที่เรียกว่า รูปแบบ “2TP Cooperative
Learning Model” โดยการส่งเสริมให้ผู้ปกครองอ่านนิทาน
ภาษาอังกฤษกับเด็กอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้
ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและ
ที่บ้าน อันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาได้ทางหนึ่ง
และจัดกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนา
การทางภาษา” เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้และแบ่งปัน
ประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครองกับครูประจำศูนย์พัฒนา
เด็กเล็ก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเป็นผู้ปกครอง
ของเด็กอายุ 2-4 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก วิทยาลัยพยาบาล
พระปกเกล้า จันทบุรี ปีงบประมาณ 2560 จำนวน 50 คน
โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ ยินยอมเข้าร่วม
การวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอน
นี้ มีดังนี้

1. กิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนา
การทางภาษา” คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครองกับครูประจำศูนย์
พัฒนาเด็กเล็ก ในประเด็นการส่งเสริมภาษาอังกฤษในเด็ก
การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก และปัญหา อุปสรรค

ที่พบในการอ่านนิทานภาษาอังกฤษกับเด็กที่บ้าน ใช้เวลา
1 วัน

2. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม
“การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” คณะผู้วิจัย
สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาอังกฤษในเด็ก ด้านความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก
และด้านความพึงพอใจในภาพรวม จำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ
มีลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ
จากคะแนน 1-5 ได้แก่ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก
และมากที่สุด ส่วนเกณฑ์การแปลผลคะแนน แบ่งออกเป็น
5 ระดับ ได้แก่ มีความคิดเห็นในระดับต้องปรับปรุง (1.00-
1.50 คะแนน) ในระดับพอใช้ (1.51-2.50 คะแนน)
ในระดับปานกลาง (2.51-3.50 คะแนน) ในระดับดี (3.51-
4.50 คะแนน) และในระดับดีมาก (4.51-5.00 คะแนน)
มีค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาชเท่ากับ .86

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ 1) หลังจาก
โครงร่างวิจัยได้รับการพิจารณา คณะผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการ
วิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และ 2) คณะผู้วิจัยชี้แจง
กลุ่มตัวอย่างถึงวัตถุประสงค์การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะ
ได้รับ ขั้นตอนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล และสิทธิ
ในการถอนตัวจากการวิจัย รวมทั้งแจ้งว่าข้อมูลจะได้รับการ
เก็บรักษาเป็นความลับและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้
เท่านั้น โดยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยพบกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง (ข้อ 2) และให้อ่านนิทานภาษาอังกฤษกับเด็กอย่างสม่ำเสมอที่บ้าน เป็นเวลา 1 เดือน จากนั้นให้เข้าร่วมกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” ใช้เวลา 1 วัน แล้วให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” โดยใช้เวลา 10 นาที ทั้งนี้ ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลความคิดเห็นต่อกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” วิเคราะห์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ความคิดเห็นต่อกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” พบว่าหลังดำเนินการผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็กในระดับดี ($M = 4.46, SD = .64$) ส่วนด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก และด้านความพึงพอใจในภาพรวม พบว่าผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นในระดับดีมาก ($M = 4.54, SD = .51$ และ $M = 4.57, SD = .51$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” ของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายด้าน

ความคิดเห็น	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น
ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก	4.46	.64	ดี
ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก	4.54	.51	ดีมาก
ด้านความพึงพอใจในภาพรวม	4.57	.51	ดีมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามการดำเนินการวิจัยและพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสำหรับการพัฒนารูปแบบ (R1)

ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ผู้ปกครองต้องการให้มีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากที่สุดคือ หลักสูตรภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 73.90) ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น มีการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภาษาอังกฤษถือว่ามีค่าสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารของคนอาเซียน และเป็นภาษากลางที่คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารกัน สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” (สมเกียรติ

อ่อนวิมล, 2555) ซึ่งในปัจจุบันมีการส่งเสริมให้เด็กเรียนภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ กันอย่างแพร่หลาย ผลการวิจัยยังพบว่าคุณลักษณะเด็กที่ผู้ปกครองต้องการมากที่สุดคือ กล้าแสดงออก จึงควรให้เด็กได้ทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการแสดงออก สอดคล้องกับบุคลิกของเด็กไทยในปัจจุบันที่กล้าแสดงออกมากขึ้น เมื่อเด็กมีความมั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ จึงควรส่งเสริมให้เด็กมีความกล้าแสดงออกในทางที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองมีความพร้อมในเรื่องการสนับสนุนบทบาทด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่บ้าน จึงเป็นโอกาสที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม

ผลการวิจัยพบว่าเด็กส่วนใหญ่มีพัฒนาการแต่ละด้านสมวัย โดยเฉพาะพัฒนาการด้านการเข้าใจภาษา ส่วนพัฒนาการด้านการใช้ภาษานั้น เด็กสามารถใช้ภาษาไทยซึ่งเป็น

ภาษาแม่ในการสื่อสารได้แล้ว และมีความพร้อมที่จะเรียนภาษาที่สองคือ ภาษาอังกฤษ เป็นลำดับต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาของเกรียงศักดิ์ สยะนานนท์ และวัฒนา พัดเกตุ (ม.ป.ป.) ที่ศึกษาเรื่องอายุกับการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพอใจหรือไม่พอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอนุบาลมีผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งในเด็กปกติสามารถเรียนรู้สองภาษาพร้อมกันได้เลยตั้งแต่ขวบปีแรก และหากเด็กได้ยินได้ฟังจากเจ้าของภาษา เด็กจะได้เรียนรู้การออกเสียงสำเนียงที่ถูกต้องและชัดเจนตั้งแต่แรก ทั้งนี้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการฟังและการเลียนแบบเสียงได้ดีกว่าผู้ใหญ่ ซึ่งการสอนภาษาที่สองตั้งแต่ปฐมวัยนั้นจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าและเร็วกว่ามาเรียนรู้ในภายหลัง โดยเด็กเล็กจะเรียนรู้จากการเลียนแบบการสร้างสภาพแวดล้อมแบบสองภาษาจึงทำให้สมองของเด็กมีความยืดหยุ่นได้มากกว่า โดยเด็กเล็กจะสามารถซึมซับสำเนียงภาษาอังกฤษ ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษ และเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (D1)

ผลการวิจัยพบว่าหลังดำเนินกิจกรรม “AEC for kids” ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง สูงกว่าก่อนดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งในด้านการจัดบริการของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้น ผู้ปกครองเห็นว่าศูนย์ฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาเด็ก ซึ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนี้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครองที่ได้จากการสอบถามความต้องการ ทำให้ผู้ปกครองเกิดความพึงพอใจในด้านนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของสรวดี เพ็งศรีโคตร และจันทร์ชลี มาพุท (2554) ที่ศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองประกอบด้วยการร่วมตัดสินใจ

การร่วมดำเนินการ และการร่วมประเมินผล ซึ่งทำให้เกิดผลดีต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษครั้งนี้ เนื่องจากเป็นการพัฒนาที่ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (R2)

ผลการวิจัยพบว่าหลังดำเนินกิจกรรม “ชวนลูกอ่านนิทานสองภาษา” ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นต่อกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะภาษาอังกฤษของเด็ก ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และด้านการรับรู้ความสามารถ/การตระหนักในความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บ้านสำหรับเด็ก สูงกว่าก่อนดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ปกครองรู้สึกว่าการอ่านนิทานที่อ่าน ได้ยินเสียงเด็กพูดคำศัพท์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษมากขึ้น รู้สึกว่าเด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย และมั่นใจว่าเด็กสามารถเรียนรู้ภาษาไทยและภาษาที่สองได้ตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ซึ่งนอกจากจะเกิดพัฒนาการทางภาษาที่ดีกับเด็กแล้ว ผู้ปกครองยังรู้สึกว่าได้ใช้เวลากับลูกมากขึ้น สนใจในพัฒนาการทางภาษาของลูก และได้สังเกตความก้าวหน้าเรื่องพัฒนาการทางภาษาของลูกมากขึ้นด้วยการใช้หนังสือนิทานสองภาษาเป็นสื่อในการให้ผู้ปกครองและเด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจึงถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้เป็นอย่างดี และนิทานยังสามารถเป็นสื่อในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยเฉพาะพัฒนาการทางภาษา (ณัฐวดี ศิลากรณ์, 2556; สุภาภรณ์ คำดี, 2555; อริย์ คำสังะ, 2554; Kaushanskaya, Gross, Sheena, & Roman, 2017)

ขั้นตอนที่ 4 การขยายผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (D2)

ผลการวิจัยพบว่าหลังดำเนินกิจกรรม “การเรียนรู้ร่วมกันในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา” ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาอังกฤษในเด็กในระดับดี และมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาในเด็ก และด้านความพึงพอใจในภาพรวม ในระดับดีมาก โดยอุปสรรคประการหนึ่ง

ของการอ่านนิทานภาษาอังกฤษกับเด็กที่บ้าน คือ ผู้ปกครองไม่สามารถทำเสียงสูง-ต่ำเวลาอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ ทำให้ขาดการกระตุ้นความสนใจของเด็ก ซึ่งหากมีการเตรียมผู้ปกครองที่ดี น่าจะทำให้ผู้ปกครองมีความมั่นใจในการอ่านนิทานภาษาอังกฤษกับลูกมากขึ้น และจะได้ประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กอย่างมาก ดังนั้น ผู้ปกครองจึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Epstein et al. (2002) ที่ว่าโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน เป็นหุ้นส่วนของความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ของเด็ก โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของสราวดี เพ็งศรีโคตร และจันทร์ชลิ มาพุทธ (2554) ที่พบว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยมีประโยชน์ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก คือ สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กให้ไปในทางที่ดี เช่น เป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก อีกทั้งสามารถสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย และมีความสุขกับการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอื่นๆ ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษให้แก่เด็กปฐมวัย โดยปรับให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และบริบทของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กนั้นๆ เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางภาษาที่ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น มีการเตรียมความพร้อมของครูประจำชั้นและครูชาวต่างชาติโดยจัดตารางการสอนเนื้อหาไว้อ่านหน้า เพื่อให้สามารถเตรียมเพลง วิดีโอ หรือกิจกรรมต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกัน รวมทั้งควรแจ้งผู้ปกครองเพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษที่บ้านไปในทิศทางเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM)*. นนทบุรี: ผู้แต่ง.
- เกรียงศักดิ์ สยะนันนท์, และวัฒนา พัดเกตุ. (ม.ป.ป.). *อายุกับการเรียนภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพอใจหรือไม่พอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นจาก http://www.human.nu.ac.th/jhnu/file/journal/2011_02_01_11_01_47-02-02-02.pdf
- ณัฐวดี ศิลารมณ์. (2556). *ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบหุ่น* (ปริญญาณิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา คุชภักดี. (2543). *ขั้นตอนการพัฒนาของเด็กปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิ-5 ปี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬารังษาลาดพร้าว
- ยุทธนา มิ่งเมือง. (2549). *การบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี* (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นจาก http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Yuthana_Mingmuang/Fulltext.pdf
- ราตรี อิงมัน. (2556). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนพันธะวัฒนา กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://www.mcu.ac.th/userfiles/file/thesis/Educational-Administration/56-2-11-047.pdf>
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). *การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน*. สืบค้นจาก <http://www.dla.go.th/upload/ebook>

- สรวาดิ เพ็งศรีโคตร, และจันทร์ชลี มาพุท. (2554). รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 7(1), 68-82.
- สุภาภรณ์ คำดี. (2555). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการเล่านิทานต่อพฤติกรรมเล่านิทานและความพึงพอใจต่อโปรแกรมในมารดาของเด็กวัยก่อนเรียนที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อดุลย์ วัชรวิทย์. (2557). การศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21: ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 8(1), 1-17.
- อารีย์ คำสังพะ. (2554). การส่งเสริมความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัยโดยผู้ปกครองใช้ชุดกิจกรรม “เล่นกับลูกปลูกภาษา” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Epstein, J. L., Sanders, M. G., Simon, B. S., Salinas, K. C., Jansorn, N. R., & Van Voorhis, F. L. (2002). *School, family, and community partnerships: Your handbook for action* (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Corwin Press. Retrieved from <https://www.govinfo.gov/content/pkg/ERIC-ED467082/pdf/ERIC-ED467082.pdf>
- Gardner, H. (2011). *Howard Gardner's Theory of Multiple Intelligences*. Retrieved from https://www.niu.edu/facdev/_pdf/guide/learning/howard_gardner_theory_multiple_intelligences.pdf
- Kaushanskaya, M., Gross, M., Sheena, E., & Roman, R. (2017). Novel morpheme learning in monolingual and bilingual children. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 26(2), 301-315.